

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

IV. Quod non liceat, alterius sponsam alteri in matrimonii iura accipere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

Christi, seu apparitionis, nec non & apostolorum seu
 martyrum festiuitatibus innumera (vt asseris) plebes ba-
 ptismi mysterium consequantur, cum hoc sibi priuilegium
 & apud nos, & apud omnes ecclesias, Dominicum specia-
 liter cum Pentecoste sua Pascha defendat, quibus solis per
 annum diebus, ad fidem confluentibus generalia bap-
 tismatis tradi conuenit sacramenta, his dumtaxat * electis,
 qui ante quadraginta vel eo amplius dies nomen dede-
 rint, & exorcismis, quotidianisque orationibus atque ie-
 iuniis fuerint expiati, quatenus apostolica illa impleatur
 1. Corint. 5. præceptio, vt *expurgato fermento ueteri, noua incipiat esse con-*
spersio. Sicut sacram ergo paschalem reuerentiam in nullo
 dicimus esse minuendam, ita infantibus, qui necdum lo-
 qui poterunt per ætatem, vel his, quibus in qualibet ne-
 cessitate opus fuerit sacri vnda baptismatis, omni volumus
 celeritate succurri, ne ad nostrarum perniciem tendat a-
 nimarum, si, negato desiderantibus fonte salutari, exiens
 vnusquisque de sæculo, & regnum perdat & vitam. Qui-
 cumque etiam discrimen naufragii, hostilitatis incursum,
 obsidionis ambiguum, vel cuiuslibet corporalis ægritudi-
 nis desperationem inciderint, & sibi vnico credulitatis au-
 xilio poposcerint subueniri, eodem, quo poscunt, mo-
 mento temporis, expetitæ regenerationis præmia conse-
 quantur. Hactenus erratum in hac parte sufficiat: nunc
 præfatam regulam omnes teneant sacerdotes, qui nolunt
 4. Matth. 16. ab apostolicæ petra, super quam Christus vniuersalem
 construxit ecclesiam, soliditate diuelli.

III.

Adiectum est etiam, quosdam Christianos ad apostasi-
 am, (quod dici nefas est) transeuntes, & idolorum
 cultu ac sacrificiorum contaminatione profanatos; quos
 a Christi corpore & sanguine, quo dudum redempti
 fuerant renascendo, iubemus abscindi. Et si respicen-
 tes forte aliquando fuerint ad lamenta conuersi, his
 quamdiu viuunt, agenda pœnitentia est, & in vltimo fi-
 ne suo reconciliationis gratia tribuenda: quia (docente
 1. Ezech. 18. Domino) *nolumus mortem peccatoris, sed vt conuertatur &*
viuat.

IV.

27. qu. 2.
 De coniu-

De coniugali autem violatione requisisti, si desponsatam

alii puellam alter in matrimonium possit accipere. Hoc ne fiat omnibus modis inhibemus : quia illa benedictio, quam nupturæ sacerdos imponit, apud fideles cuiusdam sacrilegii instar est, si vlla transgressione violetur.

V.

De his vero non incongrue dilectio tua apostolicam sedem credidit consulendam, qui acta pœnitentia, tamquam canes ac sues ad vomitus pristinos & ad volutabra redeuntes, & militiæ cingulum, & ludicras voluptates, & noua coniugia, & inhibitos denuo appetiuere concubitus. Quorum professam incontinentiam, generati post absolutionem filii prodiderunt. De quibus, quia iam suffugium non habent pœnitendi, id diximus decernendum, vt sola intra ecclesiam fidelibus oratione iungantur, sacre mysteriorum celebritati, quamuis non mereantur, intersint: a dominicæ autem mensæ conuiuio segregentur, vt hac saltem districtione correpti, & ipsi in se sua errata castigent, & aliis exemplum tribuant, quatenus ab obscœnis cupiditatibus retrahantur. Quas tamen (quoniam carnali fragilitate ceciderunt) viatico munere, cum ad Dominum cœperint proficisci, per communionis gratiam volumus subleuari. Quam formam & circa mulieres, quæ se post pœnitentiã talibus pollutionibus deuinxerunt, seruandam esse censemus.

VI.

Præterea monachorum quosdam atque monacharum, abiecto proposito sanctitatis, in tantam protestaris demersos esse lasciuiam, vt prius clanculo, velut sub monasteriorum prætextu, illicita ac sacrilega se contagione miscuerint: postea vero in abruptum conscientie desperatione perducti, de illicitis complexibus libere filios procrearint, quod & publicæ leges & ecclesiastica iura condemnant. Has ergo impudicas detestabilesque personas a monasteriorum cœtu, ecclesiarumque conuentibus eliminandas esse mandamus: quatenus retrusæ in suis ergastulis, tantum facinus continua lamentatione descentes, purificatorio possint pœnitentis igne decoquere, vt eis vel ad mortem saltem solius misericordie intuitu, per communionis gratiam, possit indulgentia subuenire.

Hhh ij